

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ค.๗/๒๕๕๗

วันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรื่อง นายไทกร พลสุวรรณ และนายเสวต ทินกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งและนายกรัฐมนตรีกะทำการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่สามารถจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปได้พร้อมกันทั่วประเทศ จำนวน ๒๘ เขตเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงเสนอเรื่องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า กรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปได้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง จะสามารถกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรสามารถกำหนดขึ้นใหม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันของนายกรัฐมนตรี้และประธานกรรมการการเลือกตั้ง

- ๒ -

แต่ปรากฏว่านายกรัฐมนตรียังคงยืนยันให้มีการเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยทราบดีว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่สามารถจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปได้ครบทุกเขตเลือกตั้ง ส่งผลให้ไม่สามารถเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ และไม่สามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๒

ผู้ร้องเห็นว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปกรณีดังกล่าวไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเป็นวิกฤติการณ์ทางการเมืองของชาติ โดยไม่อาจคาดหมายได้ว่าจะมีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีเพื่อเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้เมื่อใด และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ หรือหน่วยงานใดยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีดังกล่าว ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยดังนี้

(๑) กรณีที่ไม่สามารถจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปได้จำนวน ๒๘ เขตเลือกตั้ง นั้น หากคณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ หรือไม่

(๒) กรณีที่ไม่สามารถเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง และไม่สามารถให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรก จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ และมาตรา ๑๗๒ หรือไม่

(๓) นายกรัฐมนตรีจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อหลังจากการพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จนกว่าคณะรัฐมนตรีที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่งได้หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายกรัฐมนตรีกระทำการขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ นั้น เป็นเพียงกรณีโต้แย้งการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายกรัฐมนตรี มิใช่เป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น

- ๔ -

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย
พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

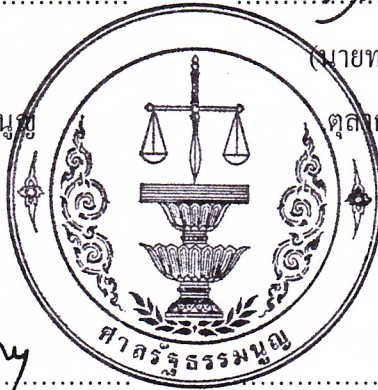
(คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๕๓)

(นายจรรย์ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เด็กอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไ้บุญกค์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ